

cheferne eller Departementsdirecteurerne, bestemtes enten strax eller for Tilfælde af Vacance (idet Posterne for en stor Deel besattes med tidligere Collegiedeputerede med Bibehold af deres hidtil havte Gage) nye Gager efter et Skjøn, der neppe kan betegnes anderledes end som foreløbigt og meget usikkert; de yngste nye ansattes med 2400 Rbd. og en enkelt (i Kultusministeriets første Departement), der først var ansat med 2000 Rbd., fik i 1849 2400 Rbd.

I denne Skikkelse fremtraadte Ministeriernes Embedsmænds Lønning i det første Udkast til en Finantslov (for 1850—1851). Noget egentlig Discussion af de nye Gagebestemmelser for Departementscheferne har ikke fundet Sted; de i 1848 tilstaaede eller for Vacancetilfælde opførte Gager ere bibeholdt; først i Finantsloven for 1852—1853 er fremtraadt en Gage af 2000 Rbd. for en Departementschef under Indenrigsministeriet (islandste Departement), men under særlige Forhold og Hensyn. Hvad Contoirchefsgagen angaaer, har Rigsdagen, navnlig Folkethingets Finantsudvalg, ikke villet erkende det i December 1847 fremkomne Maximum og Minimum af 2000 Rbd. og 1600 Rbd., af hvilke rigtignok det første ikke forefandt uden i nogle ganske faa Tilfælde i to Ministerier, og det sidste ikke i 1847 var udtrykkelig nævnt, men har, skjøndt den i et enkelt Tilfælde har tilstaaet en Contoirchef et varigt personligt Tillæg af 200 Rbd. og i et andet Tilfælde et temporært til en Gage af 1800 Rbd., iøvrigt fastholdt 1800 Rbd. som altså Contoirchefsgage (see Rigsdagstid. Folkething. Forhandl. 1850 1ste Sessjon, Sp. 3756, 3775) og 1400 Rbd. som yngste (sisteds 3775; Rigsdagstid. 1850, 2den Sessjon, Anhang B Sp. 214, to Gange, samt Anm. til Finantslovudkastet for 1852—53 S. 10 og 80, hvoraf sees, at Regjeringen i det Hele har taget dette til Folge), hvorved maa bemærkes, at Regjeringen allerede i 1848 selv havde ansat i det Ringeste en Contoirchef (i Kultusministeriets 1ste Departement) med 1400 Rbd. Med Hensyn til Fuldmægtiggagen foreligger ingen Udtalelse, der gaaer ud paa i Almindelighed at nedsætte enten Maximum eller Minimum. (I Folkethingets Forl. 1850, 1ste Sessjon, Sp. 3756

betegnes 800 Rbd. som den „sædvanlige Fuldmægtiggage“, hvilket saameget mere maa forstaaes om den sædvanlige yngste, som der paa samme Spalte omtales en Fuldmægtigs Dyrkning efter Tour til højere Gage.) Ikke desto mindre findes for Diebliffet under Indenrigsministeriet 2 og under Finantsministeriet 4 Fuldmægtige med 700 Rbd. ifølge Ansættelser fra 1848 eller 1849, under Kultusministeriet endog 1 og under Finantsministeriet 2 hver med 600 Rbd. og under det sidste Ministerium 1 med 500 Rbd., medens Gagen for en anden, der ligeledes havde 500 Rbd., fra 1ste April vil blive forhøjet til 700 Rbd., et Besl. der af Finantsministeren i Anmærkningen til Finantslovudkastet for 1852—53 Side 80 betegnes som det „almindelige Minimum“ for Fuldmægtigposterne, hvilket det dog neppe kan siges at være. Hvad de lavere Poster i Ministeriernes Contoirer angaaer, da er der i 1849 fattet den Beslutning af Statsraadet, for Fremtiden ikke at andrage paa kongelig Ansættelse for Noget af det i Ministeriernes Contoirer arbejdende Personale, der ikke havde en Gage af 500 Rbd. I Indenrigsministeriet findes for Diebliffet slet ingen ringere kongeligt ansatte Tjenstgjørende end Fuldmægtige; alle de Dyrige ere antagne som Assistenten, ogsaa de, der have 500 Rbd., og til deres Lønning i Finantsloven er opført en samlet rund Sum (6200 Rbd. for 1852—53). Navnet Assistent findes ogsaa brugt under Finantsministeriet, hvor der i Statsbogholderiet er 1, ved Finantskovedkassen 6, hver med 500 Rbd., og i Domainedirectoratet 4, 2 med 500, 1 med 400 og 1 med 300 Rbd., uden kongelig Ansættelse, medens andensteds under Finantsministerier Navnet Copist er bibeholdt, men den kongelige Udnævnelse bortfalden. Finantsministeriet synes altså som Betingelse for kongelig Ansættelse at have fordret en Gage af over 500 Rbd., Indenrigsministeriet tillige at have undgaaet alle Gager imellem 500 og 700 Rbd. At der, hvormeget man end maa billige Beskræbelsen for at drage en eensartet og ikke altfor lavt liggende Grændse for Contoirpersonalets Afgang til Stilling som kongelig Embedsmænd, dog ligger noget vilkaarligt i saaledes at gaae ud fra et enkelt af de fore-